

2003:8

**Motion av Birgitta Rydell (fp) om "Stoppa klottret!
- genomför klotterkommissionens förslag"**

Den 31 oktober 2002 lämnade Stockholms klotterkommission sin rapport till kommunstyrelsen. Kommissionen hade tillsatts på våren och hade flera viktiga uppgifter: att samla kunskap och forskning som finns kring klottrarna och klotterverksamhetens konsekvenser, söka metoder för att hindra nyrekrytering av klottrare, att hjälpa redan verksamma klottrare att bryta sitt destruktiva beteende och att komma för förslag till hur klottersaneringen kan förbättras i Stockholm.

Kommissionen leddes av stadsdelsdirektör Inger Båvner, numera biträdande stadsdirektör och bestod i övrigt av personer med stor sakkunskap och erfarenhet av bl a socialt arbete.

Trots den korta tiden kom kommissionen fram till många intressanta resultat och förslag. I arbetet engagerades Knut Sundell vid socialtjänstförvaltningens FoU-enhet. Han gjorde en bearbetning av drogvane- och riskbeteendeundersökningen av stockholmselever i årskurs 9 i grundskolan och årskurs 2 i gymnasiet. Det samlade materialet ger en god bild av de ungdomar som klottrar. David Shannon vid Stockholms universitet bidrog med en genomgång av forskningsläget om klotter och graffiti. Kontakter togs med utomstående aktörer som t ex Håll Sverige Rent för att bygga upp ett samarbete.

Klotterkommissionens utgångspunkt i arbetet var att problemen med klottret måste tas på största allvar. De varnar för att alltför många blundar för de svåra följderna en klotterkarriär kan få för en ung människa och för de stora kostnader som är förknippade med sanering efter vandaliseringen.

Knut Sundells undersökning ger oss nya kunskaper. Hans slutsats är att "klottrande elever som grupp betraktad inte i första hand ska betraktas som (blivande) konstnärer utan snarare som ungdomar som påbörjat en asocial karriär". Resultaten från hans inventering visar att klottrande ungdomar mer liknar ett tvärsnitt av stockholmsungdomar socialt sett än andra unga människor som hamnar i kriminalitet.

Samtidigt är det mycket tydligt att klottrande ungdomar är mer kriminella än icke-klottrande, att de i högre utsträckning är högkonsumenter av droger och att de överhuvudtaget är överrepresenterade i alla typer av undersökta problembeteenden. Nära hälften av storklottrarna i nian har använt narkotika någon gång, att jämföra med nio procent av de elever som aldrig har klottrat. 80 procent av storklottrarna har begått stöld och 20 procent rån. De har också i dubbelt så stor utsträckning som icke-klottrare varit brottsoffer. Klottrare har också oftare debuterat tidigt med brott och droger, vilket är en riskfaktor för fortsatta sociala problem.

Klotterkommissionen föreslår tydliga och snabba sociala och andra insatser mot unga klottrare för att hindra dem att begå ytterligare brott. Samhället bör gripa in mot klottret på samma sätt som vuxenvärlden måste reagera mot ungdomars drogmissbruk och annan kriminalitet. Klottrare behöver massiva sociala insatser och andra alternativ till klotter som en livsstil. Kommissionen förordar inte s k legala klotterväggar eftersom de inte funnit några belägg för att detta skulle vara en framkomlig väg.

Kommissionen föreslår en bättre samordning av insatserna mot klottret: snabbare upptäckt, dokumentation, polisanmälan och tillkallande av saneringsfirma. Genom ett försök i ett avgränsat geografiskt område skulle en sådan samordning kunna prövas. Aktörer skulle kunna vara stadsdelsförvaltning, gatu- och fastighetskontoret, SISAB, Stockholm Vatten, Fortum, konstkansliet, idrottsförvaltningen, närpolisen och fastighetsägarna (både offentliga och privata). Projektet skulle kombineras med stora sociala insatser för klottrarna och arbeta för att finna metoder för bättre förebyggande individ- och målgruppsorienterat arbete.

Klotterkommissionens förslag är värdefulla i arbetet mot klottret och bör i huvudsak genomföras.

Jag förslår därför att kommunfullmäktige beslutar
att genomföra klotterkommissionens förslag.

Stockholm den 3 mars 2003

Birgitta Rydell